

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Odi/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121206331
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Bargelová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5121206331.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Bargelovou v spore žalobcu v rade 1/: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX, XXX XX C., právne zastúpený advokátom: JUDr. Veronika Nozar Jakubíková, so sídlom Republiky 19, 010 01 Žilina, žalobcu v rade 2/: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368 proti žalovanému: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 21.07.2021 sa žalobkyňa 1/ domáhala zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer (Sp. zn.:2Odi/1/2021). V žalobe uviedla, že dňa 10.10.2018 vydal Okresný súd v Čadci platobný rozkaz 16C/86/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21.10.2019, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 26.483,45 Eur spolu s úrokom z omeškania. Zároveň bol zaviazaný zaplatiť jej náhradu trov právneho zastúpenia. Žalovaný napriek tomu, že mal finančné prostriedky a vykonával pracovnú činnosť, nebol prístupný pohľadávku splácať dobrovoľne. Žalobkyňa 1/ žalovaného viackrát vyzývala na splácanie pohľadávky, avšak bezúspešne. Následne podala návrh na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 110Ex 683/2019 súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejoviem na základe poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica dňa 1.12.2019. Dňa 03.01.2020 vydal súdny exekútor príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy. Zo mzdy povinného bolo v čase od 13.03.2020 do 21.11.2020 zrazené a boli vykonané zrážky na istine vo výške 6.599,58 Eur a na odmene súdneho exekútora 1.325,- Eur. Ku dňu vyhlásenia konkurzu predstavovala pohľadávka žalobkyne 1/ výšku 28.959,- Eur + trovy konania, úroky z omeškania a trovy exekúcie. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaný si cielene a účelovo bral finančné pôžičky, a to najmä od nebankových subjektov. Niektorí z nich sa prihlásili ako veritelia v konkurznom konaní. Žalovaný po tom ako bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu, sa viackrát vyjadril, že urobí všetko pre to, aby žalobkyni pohľadávku neuhradil. Využil zákonnú možnosť a podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Takéto konanie považuje žalobkyňa 1/ za totálnu nehoráznosť. Jeho konanie je vrcholne amorálne a je vedené len s jedným cieľom, aby jej nemusel pohľadávku zaplatiť. Žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Účelovo si bral pôžičky,

aby sa vyhol zodpovednosti za nesplatené dlhy a aby si mohol užívať svoj život podľa svojich predstáv. Úmyselne sa uviedol do platobnej neschopnosti, čím naplnil skutkovú podstatu uvedenú v § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR. Zároveň žalobkyňa 1/ poukázala aj na skutkovú podstatu § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR, v zmysle ktorej je potrebné považovať za nepoctivého toho dlžníka, ak z jeho správania sa pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa a zvýhodniť niektorého veriteľa. Žalobkyňa 1/ tvrdí, že nepoctivý zámer sa preukazuje aj tým, že podaným návrhom efektívne prekazil exekúciu pravidelným zrážkami zo mzdy, ktoré boli vykonávané, čím bola ona priebežne čiastočne finančne uspokojovaná a zneužil tým inštitút ZKR. Bola tak naplnená uvedená skutková podstata pod písm. h/. Ak by návrh na oddĺženie žalovaný nepodal, tak žalobkyňa 1/, resp. aj ďalší veritelia mohli byť časom uspokojení v celom rozsahu, napríklad ďalšími zrážkami zo mzdy. Na základe uvedených skutočností navrhla, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného. Prílohou žaloby bol výpis z OV č. 48/2021 zo dňa 11.03.2021 o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, zoznam veriteľov zo dňa 28.12.2020, platobný rozkaz 16C/56/2018, exekučný príkaz 110Ex 683/19 a rozdelenie vymoženej čiastky v exekúcii.

2. Písomným vyjadrením doručeným súdu 28.09.2021 sa žalovaný vyjadril, že so žalobou v celom rozsahu nesúhlasí, pričom je účelová, tendenčná a bez akejkoľvek právnej argumentácie. Zo strany žalobkyne 1/ nebol preukázaný žiaden relevantný dôkaz a v žalobe sú uvedené len jej dohady a domnienky. Ním predložené a uvedené záväzky v konkurznom konaní vznikli skôr, vznikli ešte počas spoločného spoluzitia so žalobkyňou 1/ a teda táto o všetkých týchto záväzkoch riadnym a náležitým spôsobom vedela. Poukázal na pohľadávky, ktoré uviedol aj v konkurznom spise a to pohľadávku spoločnosti BENCONT INVESTMENTS s.r.o., ktorá vznikla jej právnym predchodcom dňa 29.11.2013, pohľadávku spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktorá vznikla 08.10.2014, pohľadávku spoločnosti SLOVENSKÁ POŽIČOVŇA a.s., ktorá vznikla v roku 2010, pohľadávku spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. z 29.06.2012 a pohľadávku Slovenské kreditné karty, z ktorej boli získané dve kreditné karty v roku 2014. Ako dôkaz navrhol pripojiť spis 3OdK/204/2020. Vo vyjadrení uviedol, že všetky zmluvy boli uzavreté omnoho skôr ako bola novela ZKR, teda v tom čase netušil, že bude novela zákona a že bude môcť využiť inštitút oddĺženia. V konkurznom konaní bolo náležitým spôsobom dokázané, že bol predĺžený, že jeho záväzky značne presahovali jeho majetok a jeho príjem nepostačoval na plnenie si všetkých záväzkov. Poukázal na skutočnosť, že pohľadávka žalobkyne 1/ vznikla niekoľko rokov pred vyhlásením konkurzu. Bol osobou zarábajúcou, náklady, ktoré predstavovali splácanie pôžičiek a úverov, na tom mala práve vplyv žalobkyňa, nakoľko v tom čase spolu žili a mala z nich aj ona prospech. Žalovaný ich nestíhal splácať a preto sa rozhodol podať návrh na oddĺženie. Žalobkyňa 1/ podľa vyjadrenia žalovaného náležitým a riadnym spôsobom neuviedla, v čom vidí jeho nepoctivý zámer. Pôžičky bral priebežne aj na bežný rodinný život. Jeho primárnou snahou bolo uhrádzať si riadne svoje záväzky, avšak jeho príjem na to nepostačoval. Nemal v úmysle niektorého z veriteľov poškodiť a ani ho nepoškodil. Žalobkyňa 1/ nie je jedinou veriteľkou v konkurze. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. K vyjadreniu pripojil zmluvu o úvere s E. F. z 29.11.2013, zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, výpis z pôžičkovej karty Slovenskej požičovne, úverovú zmluvu z Tesco finančné služby a oznámenie veriteľa o schválení úveru so spoločnosťou Profi Credit.

3. Dňa 26.10.2021 bol súdu doručený návrh žalobcu 2/ na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer (Sp. zn.:3Odi/1/2021). Z obsahu návrhu vyplýva, že sa domáha zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, keď mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov. Úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti a nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Uviedol, že žalovaný pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. e/ úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti, písm. f/ nebol platobne neschopný, písm. h/ mal snahu poškodiť svojho veriteľa a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa § 166g ods. 1 ZKR. Čo sa týka platobnej neschopnosti žalovaného v čase podania návrhu, uviedol, že žalovaný pred vyhlásením konkurzu splácal pohľadávky žalobcu pravidelnými mesačnými splátkami v celkovej výške v priemere 97,- Eur. Úhrady boli vykonávané prostredníctvom zrážok zo mzdy a je zrejmé, že žalovaný je zamestnanou osobou v produktívnom veku. Za účelom zistenia príjmu žalovaného v čase pred podaním návrhu navrhol vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu za obdobie pol roka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, z ktorého by bol preukázaný príjem žalovaného a jeho platobná schopnosť/neschopnosť. Z uvedeného listinného dôkazu bude preukázané, že žalovaný mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov voči svojim veriteľom. V návrhu

poukázal na obdobné rozhodnutie Okresného súdu Trnava 36Odi/1/2019, Okresného súdu Bratislava I. 8Odi/1/2018, Krajského súdu Bratislava 3CoKR/23/2020 a na dôvodovú správu k zák. č. 377/2016 Z. z., ktorým bol zmenený a doplnený ZKR. Uviedol, že žalovaný bol ním a jeho právnym predchodcom niekoľkokrát kontaktovaný či už písomnou alebo telefonickou formou. Bola mu ponúknutá možnosť uhradiť svoj záväzok formou bezúročného splátkového kalendára. Žalovaný disponoval a disponuje finančnými prostriedkami na plnenie svojich záväzkov a v prípade riadneho plnenia svojich záväzkov by bol schopný splatiť všetky svoje záväzky. Je zárobkovo činnou osobou v produktívnom veku. Žalovaný mohol využiť inštitút splátkového kalendára, má a mal pravidelný príjem, ktorý je základnou podmienkou na povolenie splátkového kalendára. Po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu 2/ žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u neho nezmenili žiadne okolnosti, je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Pokračovaním v plnení svojich záväzkov by dokázal splatiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom. Využitím inštitútu oddĺženia tak poškodil všetkých svojich veriteľov. Po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu neprejavil žiadnym spôsobom úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností napriek tomu, že disponoval dostatočným príjmom na to, aby mohol hoci len z časti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov. Za týmto účelom navrhol žalobca 2/ vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu za účelom zistenia príjmu žalovaného za obdobie po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu a to pol roka po rozhodnutí o oddĺžení a za rovnakým účelom navrhol výsluch žalovaného. Prílohou návrhu boli rozsudky, na ktoré poukazoval vo svojom návrhu, ako aj dôvodová správa k ZKR.

4. Uznesením Okresného súdu Žilina 2Odi/1/2021-39 zo dňa 10.11.2021 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.11.2021 súd konanie vedené pod sp. zn. 2Odi/1/2021 a 3Odi/1/2021 spojil na spoločné konanie, pričom žalobcu v žalobe doručenej súdu 21.07.2021 označil ďalej ako žalobcu 1/ a žalobcu označeného v žalobe doručenej súdu 26.10.2021 označil ako žalobcu 2/.

5. Dňa 22.12.2021 žalovaný doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalobkyne 1/ nie sú podložené žiadnymi logickým dôkazmi a sú založené len na istých pocitoch a predpokladoch. Finančné záväzky, ktoré si požičil za trvania ich manželského spolužitia, boli využívané nielen žalovaným, ale aj žalobkyňou 1/. Žalobkyňa 1/ bola taktiež príčinou týchto záväzkov. Počas konkurzného konania žalovaný dostatočne preukázal, že jeho záväzky boli väčšie ako jeho príjem. Je pravdou, že mal finančný príjem, avšak nezaraboval také obrovské finančné množstvo, aby dokázal z neho splácať všetky záväzky. Žiadnym spôsobom si účelovo nebral pôžičky či úvery, aby v budúcnosti mohol využiť inštitút oddĺženia, ktorý je účinný až od 01.03.2017. Vo svojom životopise a vo všetkých predkladaných dokumentoch uvádzal len pravdivé skutočnosti. Neklamal, nič nezamlčal a svojím konaním nemal úmysel poškodiť ani jedného z veriteľov. Je pravdou, že splácal mesačnými splátkami pohľadávku zrážkami zo mzdy, čo nerozporuje. Taktiež čo sa týka žalobcu 2/, tak ten konštatoval, že bol v produktívnom veku, čo je pravda, avšak nedokázal získať väčšie finančné prostriedky. Nebol bez príjmu, avšak od uvedeného nemožno odôvodňovať automaticky jeho nepoctivý zámer. Obaja žalobcovia neboli jeho jediní veritelia. Bolo ich omnoho viac. Uviedol, že on taktiež potreboval isté financie na živobytie a aby dokázal chodiť do práce. Po podaní návrhu na oddĺženie nič nezamlčal, ani nevedomky neuviedol niektorého z veriteľov v zozname veriteľov. Uvádzal pravdivé informácie v životopise, nekonal nepoctivým spôsobom s účelom ukrátiť veriteľov. Nedisponoval takými finančnými prostriedkami na plnenie záväzkov len na základe toho titulu, že mal príjem. Jeho záväzky presahovali jeho majetok. Žiadal žalobu zamietnuť.

6. Dňa 07.02.2022 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu 2/. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaný nijakým spôsobom neobjasnil a relevantnými dôkazmi nepreukázal svoj poctivý zámer. Odkázal na ust. § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého popretie skutkových okolností tvrdených jednou zo strán sporu zo strany druhej strany sporu účinné vtedy, ak tá strana, ktorá poprie skutkové okolnosti druhej strany sporu uvedenie svoje vlastné a tieto aj preukáže. Žalovaný neuviedol relevantné skutočnosti o jeho nepriaznivej životnej či majetkovej situácii v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a žiadne po oddĺžení, ktoré by mu bránili v plnení si svojich záväzkov hoci len v čiastkových platbách. Žalovaný len deklaruje, že aj keď mal príjem, tak tento nebol postačujúcim na plnenie si svojich záväzkov, avšak neuviedol, aký vysoký tento príjem bol. Zároveň neuviedol, aké mal v čase pred podaním návrhu výdavky. Na základe čoho možno vyvodiť záver o tom, že žalovaný nebol v takej nepriaznivej situácii, aby to odôvodňovalo podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Opätovne uviedol, že žalovaný nemal využiť oddĺženie, ale formu splátkového kalendára. Čo sa týka zoznamu veriteľov, tak žalovaný predložil zoznam veriteľov, avšak z tohto zoznamu nie je evidentné, aké sú výšky

pohľadávok veriteľov. Žalovaný sa nevyjadril, z akého dôvodu neprejavil po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu úprimnú snahu riešiť svoje záväzky, aj keď dosahoval určitý príjem.

7. V písomnom vyjadrení doručenom súdu 25.02.2022 žalobkyňa 1/ uviedla, že nie je pravdou, že údajne ona bola príčinou vzniku pôžičiek, že bola jeho manželkou a financie boli využívané aj ňou. Uviedla, že so žalovaným nikdy netvorila manželský zväzok, netvorili spoločnú domácnosť a spolu nehospodárili. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že nemal v úmysle poškodiť ani jedného z veriteľov. Mal omnoho viac veriteľov, avšak nebolo by v jeho možnostiach splácať dlhy. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že vykonával pracovnú činnosť. Nebol prístupný jej pohľadávku splácať a preto bola nútená podať návrh na exekúciu.

8. Dňa 03.03.2022 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že všetky podklady, ktoré doložil počas konania o oddžžení, tak vo všetkých uvádzal pravdivé skutočnosti a informácie. Nič nezamlčal. Jeho osoba sa dostala do špirály dlhov a nedokázal plniť svoje záväzky riadne a včas. Zároveň uviedol, že v pôvodnom písomnom vyjadrení doručenom súdu došlo k zjavnej písárskej chybe, keď bol použitý pojem „mojou manželkou“ a mal byť použitý pojem „mojou priateľkou“. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu III. ÚS 570/2016 a na rozsudok Krajského súdu Košice 3Cob/57/2018. Vo svojom vyjadrení zotrval na svojich pôvodných písomných vyjadreniach doručených súdu a žiadal žalobu zamietnuť.

9. Žalobca 2/ zaslal súdu dňa 04.05.2023 podanie označené ako vyjadrenie a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Z obsahu podania vyplýva, že žalobca 2/ zotrval na podanej žalobe a to na tom, že žalovaný nebol platobne neschopný a po oddžžení neprejavil úprimnú snahu na vyriešenie jeho dlhu. Žalovaný bol pred a v čase podania návrhu riadne zamestnaný, mal nemalé zrážky a preto jeho príjem nebol nízky. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trnava 36Odi/4/2022, na rozhodnutie Ústavného súdu III. ÚS 570/2016 a zároveň žiadal, aby súd ospravedlnil jeho neúčasť na pojednávaní, ako aj neúčasť jeho právneho zástupcu a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti a aby sa na základe listinných dôkazov vo veci rozhodlo.

10. Na pojednávaní konanom dňa 10.05.2023 za prítomnosti žalobkyne 1/, jej právnej zástupkyne a právneho zástupcu žalovaného právna zástupkyňa žalobkyne 1/ uviedla, že zo správania žalovaného vyplýva, že išlo o nepoctivé konanie. Konal v úmysle vyhnúť sa zodpovednosti za splatenie pohľadávky, ktorú mala žalobkyňa 1/ voči nemu. Žalobkyňa 1/ žila so žalovaným v partnerskom vzťahu ako druh a družka zhruba od roku 2008 do roku 2015. Z tohto vzťahu pochádza aj ich syn D.. Pohľadávka žalobkyne 1/ vyplýva z platobného rozkazu Okresného súdu Čadca a táto pohľadávka je judikovaná dátumom 21.10.2019. Voči tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, ktorý zdôvodnil tým, že úver, ktorý bol zaobstaraný žalovaným v roku 2012 u D. D. vo výške 25.000 Eur bol celý minutý na rekonštrukciu bytu, ktorý vlastnila žalobkyňa 1/ do roku 2017. Vtedy v ňom žil aj žalovaný, teda od roku 2008 do roku 2015. Právna zástupkyňa žalobkyne 1/ uviedla, že tvrdenie, že bol celý úver minutý na rekonštrukciu bytu, je úplne nepravdivé, nakoľko žalobkyňa 1/, keď zistila ako sa žalovaný správa nezodpovedne a že si požičiava peniaze od nebankových subjektov, ktoré nevedno na čo utrúcal a na čo spotrebovával úver, tak v roku 2012 v dobrej viere súhlasila, že založí svoj byt na zabezpečenie úveru vo výške 25.000 Eur, ktorý poskytla žalovanému Slovenská sporiteľňa. Tento úver nebol použitý na rekonštrukciu bytu, za ktorým účelom predložila znalecký posudok vypracovaný G. H.. Uviedla, že žalovaný si zrejme peniaze nechal a použil ich na stavbu rodinného domu. Dôkazom toho má byť fotografia na facebookovom účte žalovaného, kde je odfotená hrubá stavba rodinného domu s komentárom žalovaného pod fotografiou, že je paráda si postaviť rodinný dom a že budúci rok sa sťahuje. Sumu 25.000 Eur použil žalovaný pre seba. Je otázne, či sa niekde v elektronickom návrhu alebo v Centre právnej pomoci žalovaný o tejto skutočnosti zmienil alebo či takúto skutočnosť vedome nezatajil. Zároveň nie je pravda čo tvrdí žalovaný, že úver slúžil aj žalobkyne 1/ na živobytie, úver bol minutý len žalovaným a žalobkyňa 1/ sa domnieva, že žalovaný si staval rodinný dom, čím sa pochváľil na facebookovom profile. Voči platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Čadca bol podaný odpor, avšak platobný rozkaz nebol zrušený a jeho vykonateľnosť bola vyznačená o rok neskôr ako bol vydaný. Odpor bol odmietnutý z dôvodu, že právny zástupca žalovaného nepreukázal správnosť podania, teda podpísanie zaručeným elektronickým podpisom oprávnenej osoby. Zároveň právna zástupkyňa žalovanej 1/ položila otázku, že prečo žalovaný vtedy nezvolil ďalší právny postup, napr. podanie ústavnej sťažnosti alebo podanie dovolania na Najvyšší súd, kde by sa pokúsil odstrániť alebo vyriešiť prekážku, aby uvedené mohol dokázať na Okresnom súde v Čadci, že naozaj návrh na

zaplatenie žalovanej sumy nie je dôvodný. Následne prebehla exekúcia. Právna zástupkyňa uviedla, že žalobkyňa 1/ je z úplne inej kategórie veriteľov ako sú ostatní veritelia, ktorí boli z kategórie bankových alebo nebankových inštitúcií. Žalobkyňa 1/ nie je nebankový subjekt, ona nie je subjektom, ktorý požičiava peniaze v rámci podnikateľskej činnosti, vymáha len peniaze, ktoré plnila za žalovaného z titulu ručiteľského záväzku. Oddĺžením a zbavením sa dlhu žalovaný ukrátil nielen ju, ale aj ich spoločného potomka, ich syna. Rovnako poukázala na dôvody a na právnu argumentáciu žalobcu 2/, kde uviedol skutkové podstaty nepoctivého zámeru žalovaného, navrhla vypočítať aj žalobkyňu a pridrižovala sa návrhu na výsluch žalovaného. Právny zástupca žalovaného uviedol a poukázal na koncentráciu súdneho konania v zmysle § 153 a nasledujúcich CSP. Na pojednávaní boli produkované dôkazy, ktoré v koncentračnej lehote produkované neboli. Počas celého konania nebol produkovaný dôkaz a to návrh na vypočítanie žalobkyne 1/, ani návrh na vypočítanie žalovaného, ani na predloženie alebo doplnenie nejakého spisového materiálu a pod. Pokiaľ išlo o prednes právnej zástupkyne žalobkyne 1/, právny zástupca žalovaného uviedol, že jej prednes sa týkal iného súdneho konania, ktoré prebiehalo v rokoch 2018 a 2019. Ako sama uviedla, pohľadávka vznikla v roku 2012, čiže dávno predtým, ako začal platiť Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, resp. jeho novelizácia umožňujúca oddĺženie a splátkový kalendár. Uviedol, že žalovaný jednoznačne poctivý zámer mal, splnil všetky podmienky v zmysle § 166g ZKR. Poskytol súčinnosť správcovi, spolupracoval, bol zamestnaný a je zamestnaný a snaží sa žiť riadny život. Opísal všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré viedli k vyhláseniu konkurzu, predložil všetky podklady. Jednoznačne z podaného návrhu na vyhlásenie konkurzu vyplýva, že mal rôznorodý počet veriteľov a tieto svoje záväzky nedokázal zo svojho príjmu hradiť. Jeho poctivý zámer vidno v tom, že špekulatívne sa nevzdal zamestnania, naopak, snažil sa dokedy vládol, všetky záväzky plniť, či už v rámci exekučného konania alebo dobrovoľnými splátkami. Žalovaný nemá nijaké vysokoškolské vzdelanie, má iba strednú školu alebo výučný list, je to jednoduchý obrábač kovov, nevlastní žiaden hnuteľný alebo nehnuteľný majetok, nemá motorové vozidlo, nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a jediný, čo má, je príjem zo svojej práce. Je zamestnancom stavebnej spoločnosti EUROVIA a jediným jeho majetkom je krompáč a lopata. Dochádza za prácou do Žiliny z obce Staškov, chodí vlakom a minie značnú časť finančných prostriedkov aj na hromadnú dopravu. Nie je to osoba, ktorá by sa špekulatívne zadlžovala, taktiež ide o osobu, ktorá nie je v nejakom produktívnom veku, má cez 50 rokov, je chorľavý a ako aj vyplýva zo zdravotnej dokumentácie, minimálne 3 mesiace v roku premaróduje kvôli chrbtici. Ide o jednoduchého človeka. Právna zástupkyňa žalobkyne 1/ v reakcii uviedla, že pohľadávka žalobkyne 1/ vznikla v roku 2012 z titulu Zmluvy o splátkovom úvere, ale voči Slovenskej sporiteľni a úver si zobral žalovaný. Pohľadávka žalobkyne 1/ nevznikla v uvedenom roku 2012, ale až judikovaným platobným rozkazom 21.10.2019. V prípade žalobkyne 1/ ide o nebankový subjekt, ide o fyzickú osobu, ktorá čestne žije, poctivo sa stará o svojho syna, teda o syna žalovaného. Ostatné pohľadávky ostatných veriteľov boli judikované v predošlom období, sú staršie, avšak pohľadávka žalobkyne 1/ je najvyššia a je jediná, ktorá bola vymáhaná v exekučnom konaní, čo bol zrejme aj dôležitý moment pre žalovaného, pretože bez vedeného exekučného konania by nespĺnil elementárnu druhú podmienku pre oddĺženie, to znamená, že je voči nemu vedené exekučné konanie. Dôkazné bremeno ohľadne preukázania poctivosti jeho zámeru pri oddĺžení má žalovaný a žalobcovia majú dôkazné bremeno na preukázanie nepoctivého zámeru pri oddĺžení. Zároveň sa vyjadrila k tomu, že žalovaný je v produktívnom veku, ktorý má cez 50 rokov, z jej pohľadu nejde o človeka, ktorý by bol vo vysokom produktívnom veku a taktiež jeho chorľavosť a primerané diagnózy sú úmerné každému človeku v jeho veku. Žiadala súd, aby prísnejšie posudzoval skutočnosti ovplyvňujúce nepoctivý zámer žalovaného, navrhla vypočítať žalobkyňu 1/, ktorá by sa práve vyjadrila k okolnostiam správania žalovaného pred podaním návrhu na oddĺženie, že skutočne zmaril svojim správaním a zbavil sa zodpovednosti za záväzok, ktorý mal voči nej a to spôsobom, že prostriedky, ktoré si sám požičal, minul na svoj a pre svoj prospech a vyjadril sa žalobkyňi slovami, že urobí všetko pre to, aby nedostala ani jeden cent. Ďalej by sa žalobkyňa 1/ vyjadrila aj k tomu, že žalovaný mal mať aj iných veriteľov, ktorí sa v návrhu na oddĺženie neuvádzajú, malo by ísť o pôžičku v D. D., ktorú si mal údajne zobrať so svojim bratom, avšak v zozname veriteľov sa Slovenská sporiteľňa neuvádza a taktiež by sa vyjadrila k pohľadávke, ktorú vymáhala žalobkyňa 1/ na Okresnom súde v Čadci. Predložila do spisu listinné dôkazy, a to odpor podaný žalovaným proti vydaniu Platobného rozkazu, lustráciu z REGOBU, ktorá bola predložená do súdneho spisu v Čadci, kde je uvedené, že žalovaný má syna, ďalej predložila Výpis z listu vlastníctva č. XXX na nehnuteľnosti v katastrálnom území obce D., ktoré sú evidované na údajnú matku žalovaného, pričom uviedla, že ak by mal žalovaný úprimnú snahu riešiť záväzok voči žalobkyňi 1/, tak je potrebné sa zaoberať tým, prečo žalovanému nepomohli blízke osoby, napr. matka, ktorá vlastní veľký počet nehnuteľností bez jedinej ťarchy, bez jedinej pôžičky. Predložila zmiernenú fotografiu z facebookového profilu žalovaného, kde žalovaný dodal dva komentáre Nádhera postaviť domek, budúci rok sa sťahuje a predložila aj znalecký posudok

z roku 2015. V záverečnom návrhu právna zástupkyňa žalobkyne 1/ uviedla, že žalovaný neprejavil žiadnu úprimnú snahu, aby plnil záväzok, ktorý mal voči žalobkyni 1/ z titulu platobného rozkazu, ide o pohľadávku, ktorá vznikla a bola judikovaná bezprostredne predtým, ako sa žalovaný rozhodol využiť inštitút oddĺženia a zbaviť sa zodpovednosti za dlh voči žalobkyni. To, že v rámci prebiehajúcej exekúcie, ktorá bola nariadená po vydanom platobnom rozkaze, došlo k exekučným zrážkam preukazuje, že žalovaný nebol platobne neschopný, ale jednoducho peniaze mal, peniaze zarábala a bol v dobrej fyzickej kondícii, v produktívnom veku a jeho zdravotný stav mu umožňoval aj zarobiť si vyššie príjmy, aby mohol plniť voči žalobkyni 1/. Zároveň dala súdu návrh, aby súd preskúmal aj ďalšiu skutkovú podstatu, ktorá súvisí s preukázaným listinným dôkazom, a to fotografiou, kde sám žalovaný na facebookovom profile sa chváli, že je paráda postaviť si domek a že sa o rok doň nasťahuje. Zrejme aj túto skutočnosť neuviedol v elektronickom návrhu na oddĺženie. Zároveň sa pripojila k návrhu na vykonanie dôkazu žalobcom 2/ a to dopytom na Sociálnu poisťovňu. Právny zástupca žalovaného vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že čo sa týka príjmu žalovaného, tak tento príjem je stále rovnaký, žalovaný dlhodobo pracuje pre tú istú spoločnosť, na tej istej pozícii, stále má ten istý príjem, pracuje pre spoločnosť EUROVIA ako stavebný robotník. Celá žaloba a prednesy právnej zástupkyne, ako aj žalobcu 1/ a žalobcu 2/ sa nesú v rovine tvrdení, pričom právna zástupkyňa niekoľkokrát na pojednávaní povedala slovo myslíme si, domnievame sa, pričom poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/81/2010 z 31.05.2010, podľa ktorého pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia niečoho majúca trvajúci charakter sa v zásade nepreukazuje. Uviedol, že nemôže fabulácie a domnienky vyvracať a preukazovať, nakoľko ani nevie, čo má vyvracať. Zároveň poukázal na judikát a to na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obdo/18/2022 z 31.01.2023 a to konkrétne na body 47 a 49 tohto rozhodnutia a to na problematiku platobnej schopnosti/neschopnosti fyzickej osoby v zmysle § 3 ods. 2 ZKR. Opakovane uviedol, že žalovaný nemá luxusný ani nadštandardný život, žije z 800 – 850 Eur príjmu, ktoré má ako stavebný robotník, musí sa stravovať, cestuje, musí si zabezpečiť pracovné podmienky. Na žiadnych ďalších návrhoch na dokazovanie netrval, nežiadal pripojiť ani spis 3Odk 204/2020, na výzvu súdu neuviedol, neupresnil a nekonkretizoval, ktoré listiny zo spisu, resp. ktorými listinami z tohto spisu má súd vykonať dôkaz. Žiadal žalobu zamietnuť.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu. Z pripojených listinných dôkazov súd zistil a nemal sporné, že došlo k uzavretiu a podpísaniu Zmluvy o úvere právnym predchodcom žalobcu 2/ a žalovaným, a to Zmluvy o úvere č. 1395040039, ktorú následne právny predchodca žalobcu 2/ postúpil na žalobcu 2/ zmluvou o postúpení pohľadávok 25.10.2018. Zároveň nemal súd sporné vydanie platobného rozkazu 16C/86/2018 dňa 10.10.2018 Okresným súdom Čadca, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.10.2019, ani následnú vedenú exekúciu pod sp.zn. 110EX/683/19 súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejoviem. Zároveň súd nemal za sporné vykonávanie pravidelných mesačných zrážok zo mzdy povinného v čase od 13.3.2020 do 12.11.2020. Z pripojeného konkurzného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3ODK/204/2020 súd zistil, že na majetok žalovaného bol dňa 13.01.2021 vyhlásený konkurz a zároveň bolo rozhodnuté o jeho oddĺžení. Zo zoznamu veriteľov vyplýva, že medzi veriteľmi žalovaného sa uvádza aj žalobkyňa 1/ a žalobca 2/. Z predložených listín zároveň vyplýva, že pohľadávka žalobcu 1/ aj žalobcu 2/ bola uplatnená na súde a na základe vykonateľného exekučného titulu bola vykonávaná exekúcia zrážkami zo mzdy.

12. Medzi stranami sporu zostalo a bolo sporné, či žalovaný spĺňa zákonné podmienky nepoctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 2 písm. e),f),h) ZKR resp. či možno prístup a konanie žalovaného voči jeho veriteľom hodnotiť ako konanie v rozpore s nepoctivým zámerom.

13. Zistený skutkový stav súd subsumoval pod ustanovenia nasledovných právnych noriem:

14. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedenie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. Podľa § 182 CSP, ak súd pojednávanie neodročí pred skončením, vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

16. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

17. Podľa § 192 CSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

18. Podľa § 166e ods. 1 z.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZKR) o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

19. Podľa § 166f ods.1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

20. Podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

21. Podľa § 166g ods. 2 ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä ak:

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty súd neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

22. Podľa § 166g ods. 3 ZKR súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí

alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

23. Podľa §166g ods. 4 ZKR súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

24. Podľa vety tretej a štvrtej § 3 ods. 2 ZKR fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 90 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou, alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a/, predpokladá sa, že je platobne neschopný.

25. Podľa § 3 ods. 4 ZKR podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej len ministerstvo).

26. Podľa § 1 vyhl. MS SR č. 643/2005 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia na účely určenia platobnej neschopnosti, sa platobne neschopný rozumie ten, kto má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti a koho peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti nie sú kryté jeho finančným majetkom, ktorým sa rozumie:

a/ peňažné prostriedky,

b/ pohľadávky z účtu, vkladu alebo inej formy vkladu v banke alebo v pobočne zahraničnej banke alebo v zahraničnej banke so sídlom v členskom štáte organizácie pre ekonomickú spoluprácu a rozvoj, s výpovednou lehotou kratšou ako 3 mesiace,

c/ peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktorých lehota splatnosti uplynie do 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie,

d/ peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere po lehote splatnosti nie viac ako 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne splnenie do 30 dní od plynutia lehoty ich splatnosti,

e/ peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktoré sú splatné na požiadanie (na videnie), ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie, ak by sa o ich splatenie požiadalo nasledujúci deň.

27. Súd v prvom rade skúmal splnenie procesných podmienok. Žalobca má oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ust. § 166f ods. 1 ZKR, nakoľko ide o spor medzi stranami konania vyvolaný osobitou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d/ CSP. Konkurz vyhlásený na majetok žalovaného je vedený Okresným súdom Žilina, v rámci ktorého bol veriteľ v postavení žalobcu 1/ a žalobcu 2/ dotknutý oddĺžením. Žalobcovia 1/, 2/ sú veriteľmi dotknutí oddĺžením, keďže ich pohľadávky vznikli pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a) ZKR) a zároveň nejde o oddĺžením nedotknuté pohľadávky (§ 166c ZKR) a preto sú aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia o nepoctivý zámer. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní, lebo bol oddĺžený. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného zo dňa 5.1.2021 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 6/2021 s účinkami 13.01.2021, pričom lehota šiestich rokov na podanie žaloby začala plynúť 14.01.2021. Žalobca 1/ a žalobca 2/ tak podali žalobu v zákonom stanovenej lehote.

28. Súd poukazuje na to, že poctivý zámer dlžníka neskúma pred vyhlásením konkurzu a rozhodnutím o oddĺžení, ale zákonodarca umožnil všetkým veriteľom dlžníka, ktorí boli dotknutí oddĺžením dlžníka, domáhať sa zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer v samostatnom sporovom konaní a to z dôvodu, aby sa minimalizovalo zneužívanie inštitútu oddĺženia. V rámci tohto konania súd skúma na návrh veriteľa dotknutého oddĺžením poctivý zámer dlžníka ako jednu zo základných podmienok oddĺženia. Dôkazné bremeno o nepoctivom zámere dlžníka nesie žalobca, ktorý musí tvrdiť a preukázať konkrétne správanie dlžníka, z ktorého možno usudzovať jeho nepoctivý zámer. Poctivý zámer dlžníka je v zákone vymedzený jednak pozitívne a jednak negatívne, pričom obe vymedzenia sú v zásade postavené na demonštratívnych enumeráciách prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má, resp. kedy ho nemá s tým, že časový moment, ku ktorému súd vyhodnocuje správanie sa dlžníka je pre jednotlivé druhy správania sa rôzny. Poctivý zámer definovaný v ust. § 166g ods. 1 ZKR možno konštatovať na základe

správania sa dlžníka po tom, ako podal návrh na vyhlásenie konkurzu, naproti tomu nepoctivý zámer možno vyvodiť z nepoctivého konania dlžníka jednak v čase po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu (napríklad konania dlžníka uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. d), i), j), k) ZKR), v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu (napríklad konania dlžníka uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. e), g), h) ZKR) alebo v čase podávania návrhu na vyhlásenie konkurzu (napríklad konania dlžníka uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. a), b), c), l) ZKR). Ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale osobitne zhodnotil skutkové okolnosti každého konkrétneho prípadu. Súd konajúci o oddlžení musí zohľadniť všetky aspekty konkrétneho prípadu (nález ÚS SR III. ÚS 570/2016, v ktorom ÚS SR uviedol, že „účelom oddlżenia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§ 166 ods. 1 ZKR), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok, a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy“). Zákonodarcu úpravou § 166g ods. 5 ZKR vyjadril dôveru v poctivé, slušné, pravdivé a dobromyseľné konanie dlžníka pri podaní návrhu na konkurz s oddlžením a zákon v tejto fáze konania vychádza z právnej domnienky jeho poctivého zámeru. Splnenie podmienky poctivého zámeru preto zákon vyhradil až na osobitné konanie o návrhu na zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer. Dlžník môže využiť zákonom danú možnosť zbaviť sa svojich dlhov, avšak z jeho konania pred a po podaní návrhu musí byť zrejmé, že cieľ zbaviť sa dlhov realizoval a využil aj s ohľadom na oprávnené záujmy a práva veriteľov, t.j. s poctivým zámerom, s vynaložením maximálneho úsilia vyrovnanie existujúcich záväzkov voči veriteľom, bez primárnej kalkulácie zbavenia sa záväzkov oddlžením. Len takéto konanie dlžníka môže byť legitímne. Pri rozhodovaní o oddlžení je teda hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddlżenia a záujmy stále neuspokojených veriteľov.

29. Žalobcovia 1/, 2/ podali žalobu na zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal poctivý zámer podľa § 166g ods. 1 ZKR a zároveň mal nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. e),f),h) ZKR. Dôvody, pri ktorých zákon predpokladá na strane fikcie neprítomnosti poctivého zámeru sú naviazané na situáciu, kedy zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu (zákon má na mysli návrh na oddlženie) možno usudzovať určité správanie. Medzi stranami vznikol spor o nepoctivom zámere žalovaného ako dlžníka pri oddlžení v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3Odk/204/2020, ktorú pochybnosť žalobcovia 1/, 2/ zakladali na tom, že žalovaný sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR), že žalovaný v čase podania návrhu nebol platobne neschopný (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR), že žalovaný mal snahu poškodiť svojich veriteľov (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR) a že zo správania žalovaného nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v rámci svojich schopností a možností (§ 166g ods. 1 ZKR). Dôkazné bremeno týchto skutkových tvrdení, že dlžník sa pred podaním návrhu na oddlženie správal spôsobmi uvedenými v citovaných ustanoveniach znáša žalobca, ktorý sa ich domáha. Pokiaľ preukáže, že dlžník sa správal spôsobom, ktorý napĺňa hypotézu právnej normy, potom nastane fikcia, že na strane žalovaného poctivý zámer absentoval a vtedy bude mať žalovaný v prípade, ak sa bude procesne brániť, dôkaznú povinnosť ohľadom vyvrátenia fikcie nepoctivého zámeru. Preto dôkazné bremeno pri tvrdení, že postup žalovaného napĺňal znaky postupu uvedeného v § 166g ods. 2 písm. e),f), h) ZKR bolo na strane žalobcu.

30. Predpokladom možnosti fyzických osôb uchádzať sa o oddlženie je ich platobná neschopnosť. Táto sa predpokladá a je vyvrátiteľnou domnienkou, pričom môže byť vyvrátená buď na začiatku konania samotným súdom alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa. Žalobca 2/ inicioval konanie o zrušenie oddlżenia žalovaného pre nepoctivý zámer a tento nepoctivý zámer videl aj v tom, že žalovaný nebol v čase podania návrhu na oddlženie platobne neschopný, nakoľko pohľadávka žalobcu bola úspešne vymáhaná v exekučnom konaní. Povinnosť veriteľa ako žalobcu preukázať nepoctivý zámer dlžníka znamená, že žalobca musí uviesť konkrétne tvrdenia o tom, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer a súčasne musí tieto tvrdenia aj preukázať.

31. Z definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa § 3 ods. 2 ZKR vyplývajú znaky, ktoré sú predpokladom vzniku platobnej neschopnosti dlžníka fyzickej osoby a to existencia aspoň jedného peňažného záväzku po lehote splatnosti 180 dní a objektívna neschopnosť dlžníka tento záväzok plniť. Pokiaľ ide o objektívnu neschopnosť dlžníka plniť, tak možno konštatovať, že ide o stav, kedy dlžník nemá dostatok objektívnych prostriedkov, aby splatný peňažný záväzok uhradil. Ide o situáciu,

kedy dlžník nie je schopný splatiť pohľadávky veriteľa v stanovenej lehote splatnosti, aj keby to chcel. Platobná neschopnosť musí byť všeobecná a musí byť zjavné, že plnenie je pre dlžníka nemožné. Samotná existencia príjmu žalovaného, prípadne existencia pracovno-právneho vzťahu neznamena, že tento spĺňa podmienku platobnej schopnosti vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu, iných záväzkov a existenciu finančného majetku žalovaného. V danom prípade ide o komplexné posúdenie konkrétnej životnej situácie, teda nielen jednej jednotlivkej pohľadávky a schopnosti túto pohľadávku uhrádzať. Podľa vyššie citovaného ust. § 1 vyhl. 643/2005 Z. z. sa platobne neschopným rozumie ten, koho peňažné záväzky nie sú kryté jeho finančným majetkom. Finančným majetkom sa pritom rozumie peňažné prostriedky, pohľadávky z účtu, peňažné pohľadávky, dlhové cenné papiere atď. (Vyhláška nereflektovala síce na zmenu definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby v ZKR účinnej od 01.03.2017, jej podstata spočíva v nekrýaní splatných záväzkov finančným majetkom dlžníka však platí). Podstatou definície platobnej neschopnosti teda nie je to, či je dlžník schopný záväzok uhradiť v splátkach, ale či disponuje dostatkom finančného majetku, ktorým by záväzok mohol uhradiť v celosti.

32. Pohľadávku žalobcu 2/ žalovaný v čase pred vyhlásením konkurzu splácal pravidelnými mesačnými splátkami v celkovej výške v priemere 97 eur. Úhrady boli vykonávané zrážkami zo mzdy, z čoho bolo zjavné, že žalovaný je zamestnanou osobou v produktívnom veku. Samotné tvrdenie o čiastočných úhradách pohľadávky zrážkami zo mzdy ešte nepreukazuje existenciu platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na oddĺženie, naopak tento stav preukazuje skutočnosť, že žalovaný nedisponoval žiadnym finančným majetkom, ktorý by bol spôsobilý na úhradu celej pohľadávky žalobcu. Podstatou definície platobnej neschopnosti teda nie je to, či je dlžník schopný záväzok uhrádzať v splátkach, ale či disponuje dostatkom finančného majetku, ktorým by záväzok mohol uhradiť v celosti. Zo samotnej skutočnosti čiastočnej pravidelnej úhrady záväzku voči jednému z veriteľov záver o platobnej schopnosti dlžníka urobiť nemožno. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný neuhrádzal svoje záväzky pred vyhlásením konkurzu účelovo v snahe umelo vytvoriť stav svojej platobnej neschopnosti. Oddĺženie je určené pre dlžníkov, ktorý napriek snahe pri svojich príjmoch nie sú schopní, či už naraz alebo v primeranej dobe splátkovým kalendárom postupne uhradiť svoje záväzky. Pokiaľ by žalobca chcel preukázať, že žalovaný nebol platobne neschopný, musel by tvrdiť a preukázať dostatok peňažných prostriedkov na úhradu všetkých jej záväzkov. Všeobecné konštatovanie, že žalovaný mal príjem, že pohľadávka žalobcu bola splácaná zrážkami zo mzdy, že táto pohľadávka mohla byť uspokojená, resp. čiastočne uspokojená, na vyvodenie záveru o platobnej schopnosti žalovaného nestačia. Na základe životopisu dlžníka – žalovaného, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu vyplýva, že žalovaný nevlastnil žiaden nehnuteľný majetok, ani hnuteľný majetok, ani cenné papiere, nemal žiadne peňažné pohľadávky. Preto žalobcom uvádzaný dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. f) ZKR žalobca 2/ žiadnym spôsobom súdu nepreukázal. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/18/2022 z 31. januára 2023 o dovolaní týkajúceho sa rozhodnutia taktiež zamietajúceho žalobu o zrušenie oddĺženia, v ktorom o. i. konštatoval, že „povinnosť veriteľa preukázať nepoctivý zámer dlžníka znamená, že dotknutý veriteľ, t.j. žalobca musí uviesť konkrétne tvrdenia prečo má za to, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer a súčasne musí tieto tvrdenia podprieť dôkazmi, t.j. preukázať. Súd teda v konaní najskôr vyhodnocuje splnenie tejto procesnej povinnosti žalobcu a unesenie dôkazného bremena žalobcom a až následne môže vyhodnocovať, či žalovaný preukázal skutočnosť vylučujúcu žalované právo. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zásady formálnej pravdy, ktorou sa civilné sporové konanie dôsledne riadi, teda v konaní bol limitovaný preukázanými tvrdeniami žalobcu ohľadom nepoctivého zámeru žalovaného na oddĺženie“.

33. Ak žalobca 2/ vo svojich vyjadreniach poukazyval na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach, súd uvádza, že nejde o rozhodnutia najvyšších súdnych autorít ani o judikáty, ktoré by boli právne záväzné pre prejednávajúcu vec a súd nebol nimi právne viazaný. Nejedná sa o rozhodnutia, ktorými by bol súd v tomto spore viazaný v zmysle ust. § 193 CSP a nemožno v tomto prípade ani hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi súdov. Pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka je potrebné postupovať individuálne a zohľadňovať osobitné okolnosti každého konkrétneho prípadu.

34. K tvrdeniu žalobcu 2/, že žalovaný nemal pri podaní návrhu poctivý zámer, pretože v rozpore s § 166g ods. 1 ZKR nevykonal úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností, súd konštatuje, že toto ustanovenie poukazuje na správanie dlžníka po podaní návrhu, a preto s odkazom naň nemožno posudzovať správanie dlžníka pred podaním návrhu. O nepoctivom zámere žalovaného nesvedčí ani skutočnosť, že návrh na vyhlásenie konkurzu podal bezprostredne po tom, ako mu boli vykonávané

zrážky zo mzdy. Žalovaný podaním návrhu využil zákonom mu danú možnosť a samotné ustanovenie ZKR takéto konanie ako nepoctivý zámer dlžníka nedefinuje.

35. Žalobca 2/ uviedol, že žalovaný po podaní návrhu nevykonal úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností. K uvedenému dôvodu pre zrušenie oddĺženia žalovaného súd konštatuje, že nebolo sporné, že žalovaný po vyhlásení konkurzu na nevymáhateľnú pohľadávku žalobcu neuhradil žiadne finančné prostriedky. Podľa súdu však žalobca 2/ vychádza z nesprávnej interpretácie § 166g ods. 1 ZKR. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že by sa poctivosť zámeru dlžníka po podaní návrhu posudzovala podľa toho, či dlžník uhradil niektorú z oddĺžením nedotknutých pohľadávok. Ak by to tak bolo, inštitút oddĺženia ako šanca na nový začiatok pre dlžníkov by nemal žiadny zmysel. V § 166g ods. 1 ZKR uvedenú „úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností“ treba vykladať v súvislosti s poskytovaním súčinnosti správcovi a veriteľom, snahou zamestnať sa, zabezpečiť si príjem a v prípade nie napatného dedenia, daru alebo výhry zo stávky a hry s ponúknutím aspoň polovice dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Poctivý zámer dlžníka však nemožno posudzovať podľa toho, či dlžník uhradil alebo neuhradil niektorý z jeho nevymáhateľných dlhov, keďže takýto výklad by išiel proti podstate inštitútu oddĺženia. Žalobcom 2/ uvádzaný dôvod teda podľa súdu nemôže byť dôvodom pre zrušenie oddĺženia, nakoľko nesvedčí o nepoctivom zámere dlžníka.

36. Skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňou 1/ v žalobe a písomnom vyjadrení a to, že žalovaný mal finančné prostriedky a vykonával pracovnú činnosť, že nebol prístupný pohľadávku splácať dobrovoľne, že žalobkyňa 1/ ho viackrát vyzývala na splácanie pohľadávky, že žalovaný si bral účelovo pôžičky s cieľom užívať svoj život podľa svojich predstáv, že žalovaný je vo vysoko produktívnom veku, má získané vzdelanie a na pracovnom trhu bolo pre neho dostatok pracovných príležitostí, že okrem hlavného pracovného pomeru mohol vykonávať aj ďalšie činnosti, z ktorých by mal financie, ostali iba v rovine tvrdenia a neboli súdu žiadnym spôsobom preukázané.

37. Tvrdenie žalobkyne 1/, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebol platobne neschopný, toto tvrdenie je v logickom vzájomnom rozpore s tvrdením, že žalovaný sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti. Nie je možné, aby sa dlžník úmyselne uviedol do stavu platobnej neschopnosti a súčasne, aby platobne neschopný dlžník nebol. Súd poukazuje na to, že nie je pri posudzovaní nepoctivého zámeru dlžníka viazaný konkrétnym časovým rámcom, ale posudzuje práve správanie sa dlžníka voči veriteľom už od momentu vzniku pohľadávok. Súd má za to, že nebola naplnená skutková podstata uvedená v ust. § 166g ods. 2 písm. e) ZKR a to, že zo správania žalovaného ako dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, súd konanie žalovaného, ktoré by uvedené znaky napĺňalo, preukázané nemal. Platobnú schopnosť žalovaného v čase podania návrhu na oddĺženie rovnako žalobkyňa 1/ nepreukázala (obdobne bod 32. tohto rozhodnutia).

38. K navrhovaným dôkazom, ktoré boli prednesené žalobkyňou 1/ prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní konanom dňa 10.05.2023 súd uvádza, že platí koncentrácia konania, o ktorej boli strany konania poučené v uzneseniach - výzvach súdu učiných postupom podľa § 167 ods. 1 až 4 CSP. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v dvoch podobách a to ako koncentrácia vhodná (§ 153 – sudcovská koncentrácia konania) a koncentrácia nutná (§ 154 - zákonná koncentrácia konania). Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje výlučne v sporovom konaní. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Nie je napr. želané, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne a tým mu neprizná procesné účinky. Strana sporu má povinnosť predložiť prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany včas. Ide o špecifikáciu všeobecnej procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu. V prípade porušenia tejto povinnosti môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3 CSP, prípadne aj iné následky. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo. Toto pravidlo sa neaplikuje, ak osobitná právny úprava poskytuje strane sporu lehotu na vykonanie určitého procesného úkonu. Prostriedky procesnej obrany, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalovaného

k žalobe sú predložené včas, ak sú predložené v lehotách podľa § 167. Ak neexistujú osobitné dôvody, platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Súd prihliadol na skutočnosť, že obe procesné strany boli v spore právne zastúpené. Žalobkyňa 1/ mala poskytnutý dostatočný časový priestor na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a na označenie dôkazov. Z hľadiska pravidiel koncentrácie je žateľné, aby návrhy na vykonanie dôkazov, resp. skutkové tvrdenia boli vyjadrené v žalobe a vo vyjadreniach podľa § 167 ods. 1 až 4 CSP. Na návrhy na vykonanie dôkazov a na skutkové tvrdenia predložené neskôr, súd nemusí prihliadať s poukazom na ust. §153 CSP. Súd preto na navrhnuté dôkazy učené právnu zástupkyňou žalobkyne 1/ až na pojednávaní neprihliadol s poukazom na ust. §153 CSP, nakoľko neboli predložené včas a súd nezistil žiadne osobitné dôvody, ktoré by ospravedlňovali oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku (neexistencia objektívnych kritérií, nejde o právnu zložitosť sporu, neexistencia subjektívnych kritérií – žalobkyňa 1/ bola právne zastúpená advokátom). Vykonanie navrhovaných dôkazov ani nebolo odôvodnené tak, aby ich vykonanie bolo potrebné a relevantné pre rozhodnutie vo veci samej a k už uvádzaným skutkovým tvrdeniam bolo nadbytočné. Preto návrh na výsluch žalobkyne 1/ a žalovaného zamietol.

39. Súd konštatuje, že skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, v písomných vyjadreniach ako aj na pojednávaní žalobkyňou 1/ boli nekonkrétne, všeobecného charakteru, pričom boli upriamené na skutkové tvrdenia vzniku pohľadávky, ktorej predchádzalo súdne konanie vedené na Okresnom súde Čadca, v dôsledku ktorého bol vydaný platobný rozkaz, ktorý sa stal právoplatný dňa 21.10.2019. Žalobkyňa 1/ uvádzala, že od uvedeného dňa existuje judikovaná pohľadávka voči žalovanému. Pokiaľ ide o samotný hmotnoprávny vznik a titul nadobudnutia pohľadávky, ktorá bola podkladom na vydanie platobného rozkazu, ako aj výšku tejto pohľadávky, súdu neboli predložené žiadne listinné dôkazy, z ktorej by mohol súd vyvodiť záver, kedy pohľadávka vznikla, v akej výške, medzi kým, aké postavenie v nej mali žalobkyňa 1/ a žalovaný, prípadne kedy bola táto pohľadávka splatná. Rovnako listinné dôkazy predložené na pojednávaní nesmerovali k preukázaniu nepoctivého zámeru žalovaného. Predložený znalecký posudok č. 67/2015 zo dňa 29.04.2015, ktorý bol vypracovaný za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty bytu s príslušenstvom nijakým spôsobom nepreukazoval nepoctivé konanie žalovaného. Predložený list vlastníctva, na základe ktorého nehnuteľnosti tam uvedené patria údajne matke žalovaného, žiadnym spôsobom nepreukazovali nepoctivý zámer a nepoctivé správanie žalovaného. Facebookový profil, z ktorého vyplývalo, že žalovaný postavil dom a má sa tam údajne sťahovať, tak tento listinný dôkaz taktiež ostal iba v rovine tvrdenia, žiadnym spôsobom nepreukazoval nepoctivé správanie žalovaného. Z týchto predložených listinných dôkazov nevyplyvali žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by súd mohol vyvodiť záver, že žalovaný konal s úmyslom poškodiť veriteľa, s úmyslom ukrať ostatných veriteľov, prípadne z jeho správania by bolo možné vyvodiť, že sa sám priviedol do stavu, aby bol povinný podať návrh na oddĺženie. Tvrdenia o tom, či úver bol minutý na rekonštrukciu bytu alebo nie, či žalovaný použil peniaze z úveru na stavbu domu, či „údajnú“ stavbu – domek žalovaný uviedol Centru právnej pomoci, prečo žalovaný nepodal ústavnú sťažnosť alebo dovolanie voči odporu, či si žalovaný zobral pôžičku v D. D. so svojím bratom a prečo ho neoznačil ako veriteľa, prečo žalovanému nepomohla jeho matka, ktorá vlastní nehnuteľnosti bez pôžičiek, všetky tieto tvrdenia sa niesli v rovine neurčitých tvrdení, zakladali sa len na predpokladoch a domnienkach a relevantným spôsobom nepreukazovali nepoctivé správanie žalovaného. Všetky skutkové tvrdenia ostali teda len v rovine tvrdení a neboli žiadnym spôsobom preukázané a preto nemohli byť použité v prospech procesného útoku žalobkyne 1/.

40. Za účelom zdokladovania príjmu pred podaním návrhu súd vykonal na návrh žalobcu 2/, ku ktorému návrhu sa pripojila aj žalobkyňa 1/, lustráciu v sociálnej poisťovni, pričom zistil, že žalovaný bol zamestnaný a mal príjem v období od mesiaca jún 2020 do mesiaca október 2020 (č.l. 89). Ako už však súd uviedol pri konštatovaní, že žalovaný nebol platobne schopný, ani z takéhoto vymeriavacieho základu, ktorý predstavoval príjem žalovaného nevyplyva, že by nebol platobne neschopný. Samotná výška príjmu žalovaného bola v prípade posúdenia platobnej schopnosti/neschopnosti irelevantná, nakoľko žalobca platobnú schopnosť žalovaného opieral výlučne o možnosť žalovaného uhrádzať záväzky z príjmu čiastočne. To, že žalovaný bol zamestnaný a mal príjem nepreukazuje nepoctivý zámer žalovaného.

41. Žalobkyňa 1/ navrhla, aby súd na žalovaného prihliadal prísnejšie. Súd konštatuje, že u žalovaného nezohľadnil uvedenú požiadavku žalobkyne 1/, nakoľko nemal preukázané také skutočnosti a skúsenosti

žalovaného, ktoré by umožňovali posúdiť ich v súlade s § 166g ods. 4 ZKR (napr. mal v minulosti významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí ako vedúci zamestnanec v orgánoch právnickej osoby, má iné osobitné životné skúsenosti). Žalobkyňa 1/ žiadala uvedené posúdiť na základe tvrdenia, že ona je tá, ktorej pohľadávka bola judikovaná v októbri 2019, tesne pred podaním návrhu na oddĺženie. Súd podmienky prísnejšieho posúdenia žalovaného preukázané nemal.

42. Žalobca 2/ okrem iného tvrdil, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Tým nastala situácia, kedy bolo na strane žalovaného, aby preukazoval svoj poctivý zámer, čím sa žalobca 2/ domáhal teórie tzv. preneseného dôkazného bremena. Ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR nadväzuje na oprávnenie veriteľa, ktorý bol dotknutý oddĺžením, domáhať sa zrušenia oddĺženia na predpoklad, že veriteľ preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Uvedená konštrukcia zákona ukladá veriteľovi povinnosť tzv. negatívneho dôkazu, pričom nie je možné preukázať, že niekto niečo nemal. Z uvedeného dôvodu je potrebné vychádzať z toho, že je povinnosťou veriteľa – žalobcu preukázať, že dlžník mal pri oddĺžení nepoctivý zámer. Je jeho povinnosťou preukázať pozitívnu skutočnosť – nepoctivý zámer. Iba ak veriteľ túto skutočnosť preukáže, je na strane dlžníka, pokiaľ sa voči tomuto tvrdeniu rozhodne procesnej brániť, aby predkladal aj dôkazy spojené so svojou procesnou obranou, v ktorej vyvráti tvrdenia o jeho nepoctivom zámere. Dlžník, čiže žalovaný, preukazuje poctivosť svojho zámeru až vtedy, ak žalobca preukáže, že u dlžníka bol zámer nepoctivý alebo ak preukáže, že nastala zákonná fikcia nepoctivosti zámeru dlžníka. V prejednávanom spore sa však procesné strany k uvedenému nedostali, nakoľko nepoctivý zámer žalovaného preukázaný nebol.

43. K námietke žalobcu 2/, že žalovaný nemal podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ale návrh na určenie splátkového kalendára súd uvádza, že s týmto tvrdením nemožno súhlasiť. Konkurz a splátkový kalendár sú dva možné spôsoby riešenia úpadku fyzických osôb, pričom voľba je na dlžníkovi. Splátkový kalendár je skôr určený pre riešenie úpadku dlžníkov, ktorí si chcú svoj majetok ponechať. Splátkový kalendár však musí poskytnúť uspokojenie aspoň 30 % z nezabezpečených pohľadávok veriteľov a zároveň aspoň o 10 % vyššie ako v konkurze. Voľba riešiť úpadok cestou konkurzu a nie splátkovým kalendárom nezakladá prezumpciu nepoctivého zámeru dlžníka. Príjmové pomery dlžníka mu nemusia nakoniec splátkový kalendár ani umožňovať.

44. Rovnako k námietke žalobcov 1/, 2/, že žalovaný nepreukázal svoje príjmy ani výdavky súd konštatuje, že ide o neopodstatnenú výhradu vo vzťahu k obrane žalovaného, nakoľko povinnosť preukázať nepoctivý zámer dlžníka zaťažuje žalobcu. Žalovaný nemá povinnosť preukazovať svoj poctivý zámer.

45. Vychádzajúc z vyššie prezentovaných a uvedených úvah dospel súd k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ neunesli dôkazné bremeno splnenia podmienok pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného. Súd nemal preukázané nepoctivé konanie žalovaného, ani úmysel poškodiť veriteľov, ani platobnú schopnosť žalovaného. Súd mohol pri rozhodovaní vychádzať iba z vykonaného dokazovania. Skutočnosti svedčiace o amorálnom a nezodpovednom správaní žalovaného nie sú postačujúce pre zrušenie jeho oddĺženia. Vyhodnotením dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca 1/, 2/ nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer a preto žalobu zamietol.

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).